

ATYÁNK HALKAN SZÓLÍT

Pecznyík Pál

Atyánk halkan szólítsz minket,
de szavad, ki hallja meg?
Ám ha kiereszted hangod,
még a föld is megremeg!
Kérünk: halkan szólj hozzánk, mint
Illéshez a Hórében,
mi örömmel halljuk szavad,
ha szólsz hozzánk csendesen.
Mert a világ hangja úgy zúg,
mint tornádó, bösz vihar,
lelki füllel szebbet hallunk,
ha Néked zeng, égi kar.
Jó voltodból azért adtál
lelki füleket nekünk,
hogy meg halljuk szent hívásod,
hiszen célod van velünk!
Az pedig, a mainál szebb,
új élet, mely végtelen!
Láthatjuk majd, dicső arcod
örökké, a mennybe fenn.

Mi lesz azzal, ki nem hallja,
hû Megváltónk halk szavát?
Nem figyel rá, s nem látja meg,
hívó néped szent honát!
Nem törődik a lelkével.
Így ha teste sírba száll,
kárhozatba jut a lelke,
s az rosszabb, mint száz halál!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. I. 18.